

Dosar nr. 2ra-2/21

2ra-1037/20

Prima instanță: Judecătoria Orhei, sediul Central (jud. C. Troianovschi)

Instanța de apel: Curtea de Apel Comrat (jud. G. Colev, A. Mironov, L. Caraianu)

Î N C H E I E R E

03 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Victor Burduh
Nicolae Craiu

examinând cererea depusă de către Djulai Elena, Zambilovici Lidia și Zambilovici Iosif privind solicitarea Plenului Curții Supreme de Justiție de emitere a avizului consultativ cu privire la aplicarea și interpretarea unor norme de drept procedural,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Djulai Elena, Zambilovici Lidia și Zambilovici Iosif împotriva Ministerului Justiției, judecătoriei Chișinău sediul Buiucani, a Curții de Apel Chișinău, Curții Supreme de Justiție cu privire la repararea prejudiciului material

c o n s t a t ă :

La 29 mai 2017, Djulai Elena, Zambilovici Lidia și Zambilovici Iosif au depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției, Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, Curții de Apel Chișinău și Curții Supreme de Justiție cu privire la repararea prejudiciului material.

În motivarea acțiunii, au indicat că, prin hotărârea Judecătoriei sectorului Buiucani, mun. Chișinău din 04 octombrie 2012 au fost încasate de la Zambilovici Lidia în beneficiul lui Dmitrii Agheev cheltuieli de judecată în sumă de 124000 ca taxă de stat și 5000 lei drept cheltuieli pentru acordarea asistenței juridice. Ulterior, reclamanții s-au adresat cu un șir de plângeri/cereri de chemare în judecată împotriva judecătorului judecătoriei Buiucani Mihail Diaconu, împotriva actelor emise de procuratura Anticorupție ș.a.

Ținând cont că nici judecătoria sectorului Buiucani, nici Curtea de Apel Chișinău nu au examinat cererea de chemare în judecată a lui Djulai Elena, Zambilovici Lidia și Zambilovici Iosif din 18 noiembrie 2015 către judecătorul judecătoriei Buiucani Mihail Diaconu cu privire la repararea prejudiciului material în mărime de 102 157 lei, cauzat prin încasarea taxei de stat mai mari decât este prevăzut în legea cu privire la taxa de stat, consideră că ei sînt în drept să înainteze în cadrul procesului civil o cerere de chemare în judecată cu privire la repararea prejudiciului material.

Au solicitat reclamanții încasarea de la Ministerul Justiției a prejudiciului material în mărime de 102 157 lei, încasarea în mod solidar de la Judecătoria Chișinău, sediul

Buiucani, Curtea de Apel Chișinău și Curtea Supremă de Justiție a prejudiciului material în mărime de 102 157 lei, constatarea încălcării art. 1 Protocol 1 al Convenției Europene a Drepturilor Omului, încasarea de la Ministerul Justiției a prejudiciului material în mărime de 353 772 lei, încasarea în mod solidar de la Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani și Curtea de Apel Chișinău a prejudiciului material în mărime de 353 772 lei.

Prin hotărârea din 25 aprilie 2019 a Judecătoriei Orhei, sediul Centru acțiunea înaintată de Elena Djulai, Iosif Zambilovici și Lidia Zambilovici împotriva Ministerului Justiției, Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, Curții de Apel Chișinău și Curții Supreme de Justiție, a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 20 februarie 2020 a Curții de Apel Comrat, s-a respins apelul declarat de Elena Djulai, Iosif Zambilovici și Lidia Zambilovici și s-a menținut hotărârea din 25 aprilie 2019 a Judecătoriei Orhei, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că hotărârea judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 04 octombrie 2012 și încheierea judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 19 iunie 2014, în baza cărora reclamanții solicită repararea prejudiciului material, au fost menținute prin deciziile instanțelor ierarhic inferioare, care sînt definitive și au devenit irevocabile. Astfel, legalitatea actelor judecătorești la care se referă apelanții au fost verificate prin prisma art. 16 și art. 123 Cod de procedură civilă.

Instanța de apel și-a motivat în drept decizia, inter alia, pe prevederile art. 19 alin. (3) din legea privind statutul judecătorului, conform căruia judecătorul nu poate fi tras la răspundere pentru opinia sa exprimată în înfăptuirea justiției și pentru hotărârea pronunțată dacă nu va fi stabilită, prin sentință definitivă, vinovăția sa.

La 09 iunie 2020, Elena Djulai, Iosif Zambilovici și Lidia Zambilovici au declarat recurs, prin care au solicitat casarea deciziei instanței de apel cu trimiterea cauzei la rejudecare în Curtea de Apel Comrat, în alt complet de judecată.

În susținerea cererii de recurs, au invocat neechitatea procesului judiciar în fața instanței de apel, deoarece instanța de apel a examinat cauza în absența participantului la proces statul Republica Moldova, căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată, fixată pentru data de 20 februarie 2020, fapt ce servește temei de casare a deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 20 februarie 2020, în baza art. 432 alin. (1), alin. (3) lit. b) din Codul de procedură civilă al Republicii Moldova. În drept, invocă prevederile art. 432 al. (1) și (3) lit. b) Cod procedură civilă, precum și art. 379 al. (1) din aceeași lege.

Prin urmare, consideră recurenții, examinarea cauzei în ordine de apel a avut loc în mod arbitrar, incomplet, evaziv, deoarece soluția instanței de apel nu întrunește condițiile unui proces echitabil în sensul art. 6 CEDO, avînd în vedere că această a fost adoptată în lipsa intimatului statul Republica Moldova, fără citarea legală a acestuia, care ar fi putut să recunoască acțiunea.

Au solicitat recurenții admiterea cererii de recurs, casarea integrală a deciziei Curții de Apel Comrat din 20 februarie 2020, cu trimiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

La 20 iulie 2020, Elena Djulai, Iosif Zambilovici și Lidia Zambilovici au depus cerere privind solicitarea Plenului Curții Supreme de Justiție de emitere a unui aviz consultativ cu privire la aplicarea și interpretarea art. 43 alin. (4) Cod procedură civilă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Djulai Elena, Zambilovici Lidia și Zambilovici Iosif împotriva Ministerului Justiției, judecătorei

Chișinău sediul Buiucani, a Curții de Apel Chișinău, Curții Supreme de Justiție cu privire la repararea prejudiciului material și strămutarea cauzei la Curtea Constituțională spre judecare în ordine de recurs.

În conformitate cu art.12² alin. (1) Codul de procedură civilă, dacă în procesul judecării cauzei într-o instanță de judecată se atestă dificultăți la aplicarea corectă a normelor de drept material sau procedural, instanța de judecată solicită Plenului Curții Supreme de Justiție, din oficiu sau la cererea participanților la proces, să emită un aviz consultativ cu privire la modul de punere în aplicare a legii. Avizul consultativ se publică pe pagina web a Curții Supreme de Justiție.

(1¹) Solicitarea avizului consultativ trebuie să se refere la dificultăți de aplicare corectă a normei de drept susceptibile de interpretări diferite. Solicitarea avizului consultativ nu va conține formularea unei simple întrebări cu privire la aplicarea unui text de lege.

(1²) Obiectul solicitării îl constituie o veritabilă problemă de drept dacă întrunește următoarele condiții:

a) solicitarea este formulată în legătură cu existența unei cauze aflate în curs de examinare în instanța de judecată;

b) lămurirea problemei de drept este determinantă pentru soluționarea în fond a cauzei în care a fost ridicată;

c) problema este nouă, interpretarea dată problemei de drept nu a fost soluționată printr-un aviz consultativ anterior.

Din prevederile normei de drept citate, rezultă că avizul consultativ se emite doar în cazul dificultăților de aplicare corectă a normelor de drept material sau procedural de către instanța de judecată într-o anumită speță.

La caz, recurenții au solicitat de a sesiza Plenul Curții Supreme de Justiție privind emiterea unui aviz consultativ cu privire la aplicarea și interpretarea art. 43 alin. (4) Cod procedură civilă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Djulai Elena, Zambilovici Lidia și Zambilovici Iosif împotriva Ministerului Justiției, judecătoreiei Chișinău sediul Buiucani, a Curții de Apel Chișinău, Curții Supreme de Justiție cu privire la repararea prejudiciului material și strămutarea cauzei la Curtea Constituțională spre judecare în ordine de recurs.

În conformitate cu art. 43 alin. (2) lit. f) Cod de procedură civilă, instanța strămută cauza la o altă instanță dacă există bănuieli că nepărtinirea judecătorilor ar putea fi știrbită de circumstanțele cauzei sau de calitatea participanților la proces.

Normele de drept procedurale citate în prezenta încheiere sunt clare și nu prezintă dificultăți la aplicarea corectă a acestora.

Cît privește solicitarea recurenților de strămutare a cauzei spre judecare în ordine de recurs la Curtea Constituțională, instanța atestă imposibilitatea satisfacerii acesteia, deoarece Curtea este un organ de jurisdicție constituțională, fiind independentă față de puterea legislativă, executivă și judecătorească. Funcția primară a Curții Constituționale constă în controlul constituționalității actelor normative și anularea normelor juridice care contravin Constituției, precum și interpretarea Constituției. În calitate de unică autoritate de jurisdicție constituțională, Curtea își exercită atribuțiile potrivit prevederilor art. 135 din Constituție, art. 4 al Legii cu privire la Curtea Constituțională și art. 4 al Codului jurisdicției constituționale, rezumându-se exclusiv la următoarele:

- Exerciță, la sesizare, controlul constituționalității legilor, regulamentelor și hotărârilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a

- hotărârilor și dispozițiilor Guvernului, precum și a tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte;
- interpretează Constituția;
 - se pronunță asupra inițiativelor de revizuire a Constituției;
 - confirmă rezultatele referendumurilor republicane;
 - confirmă rezultatele alegerii Parlamentului și a Președintelui Republicii Moldova, validează mandatele deputaților și al Președintelui Republicii Moldova;
 - constată circumstanțele care justifică dizolvarea Parlamentului, demiterea Președintelui Republicii Moldova, interimatul funcției de Președinte, imposibilitatea Președintelui Republicii Moldova de a-și exercita atribuțiile mai mult de 60 de zile;
 - rezolvă excepțiile de neconstituționalitate a actelor juridice, sesizate de Curtea Supremă de Justiție;
 - hotărăște asupra chestiunilor care au ca obiect constituționalitatea unui partid.

În contextul celor expuse mai sus, instanța atestă netemeinicia cererii formulate de către recurenții Djulai Elena, Zambilovici Lidia și Zambilovici Iosif privind solicitarea Plenului Curții Supreme de Justiție de emitere a avizului consultativ cu privire la aplicarea și interpretarea unor norme de drept procedural și strămutarea cauzei la Curtea Constituțională spre judecare în ordine de recurs în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Djulai Elena, Zambilovici Lidia și Zambilovici Iosif împotriva Ministerului Justiției, judecătoriei Chișinău sediul Buiucani, a Curții de Apel Chișinău, Curții Supreme de Justiție cu privire la repararea prejudiciului material, motiv pentru care consideră necesar de a respinge cererea formulată.

În conformitate cu art.12² alin.(3), art. 43 alin. (2) lit. f) Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se respinge cererea depusă de către Djulai Elena, Zambilovici Lidia și Zambilovici Iosif privind solicitarea Plenului Curții Supreme de Justiție de emitere a avizului consultativ cu privire la aplicarea și interpretarea unor norme de drept procedural și strămutarea cauzei la Curtea Constituțională spre judecare în ordine de recurs în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Djulai Elena, Zambilovici Lidia și Zambilovici Iosif împotriva Ministerului Justiției, judecătoriei Chișinău sediul Buiucani, a Curții de Apel Chișinău, Curții Supreme de Justiție cu privire la repararea prejudiciului material.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele completului,
Judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Victor Burduh

Nicolae Craiu

Dosar nr. 2ra-2/21

2ra-1037/20

Prima instanță: Judecătoria Orhei, sediul Central (jud. C. Troianovschi)

Instanța de apel: Curtea de Apel Comrat (jud. G. Colev, A. Mironov, L. Caraianu)

Î N C H E I E R E

03 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Victor Burduh
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Djulai Elena, Zambilovici Lidia și Zambilovici Iosif

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Djulai Elena, Zambilovici Lidia și Zambilovici Iosif împotriva Ministerului Justiției, Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani, a Curții de Apel Chișinău, Curții Supreme de Justiție cu privire la repararea prejudiciului material

împotriva deciziei din 20 februarie 2020 a Curții de Apel Comrat,

c o n s t a t ă :

La 29 mai 2017, Djulai Elena, Zambilovici Lidia și Zambilovici Iosif au depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției, Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, Curții de Apel Chișinău și Curții Supreme de Justiție cu privire la repararea prejudiciului material.

În motivarea acțiunii, au indicat că, prin hotărârea Judecătoriei sectorului Buiucani, mun. Chișinău din 04 octombrie 2012, au fost încasate de la Zambilovici Lidia în beneficiul lui Dmitrii Agheev cheltuieli de judecată în sumă de 124000 ca taxă de stat și 5000 lei drept cheltuieli pentru acordarea asistenței juridice. Ulterior, reclamantii s-au adresat cu un șir de plângeri/cereri de chemare în judecată împotriva judecătorului judecătoriei Buiucani Mihail Diaconu, împotriva actelor emise de procuratura Anticorupție ș.a.

Ținând cont că nici judecătoria sectorului Buiucani, nici Curtea de Apel Chișinău nu au examinat cererea de chemare în judecată a lui Djulai Elena, Zambilovici Lidia și Zambilovici Iosif din 18 noiembrie 2015 către judecătorul judecătoriei Buiucani Mihail Diaconu cu privire la repararea prejudiciului material în mărime de 102 157 lei, cauzat prin încasarea taxei de stat mai mari decât este prevăzut în legea cu privire la taxa de stat, consideră că ei sînt în drept să înainteze în cadrul procesului civil o cerere de chemare în judecată cu privire la repararea prejudiciului material.

Au solicitat reclamanții încasarea de la Ministerul Justiției a prejudiciului material în mărime de 102 157 lei, încasarea în mod solidar de la Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani, Curtea de Apel Chișinău și Curtea Supremă de Justiție a prejudiciului material în mărime de 102 157 lei, constatarea încălcării art. 1 Protocol 1 al Convenției Europene a Drepturilor Omului, încasarea de la Ministerul Justiției a prejudiciului material în mărime de 353 772 lei și încasarea în mod solidar de la Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani și Curtea de Apel Chișinău a prejudiciului material în mărime de 353 772 lei.

Prin hotărârea din 25 aprilie 2019 a Judecătoriei Orhei, sediul Centru, acțiunea înaintată de Elena Djulai, Iosif Zambilovici și Lidia Zambilovici împotriva Ministerului Justiției, Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, Curții de Apel Chișinău și Curții Supreme de Justiție, a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin încheierea din 27 noiembrie 2019 a Curții Supreme de Justiție, cauza a fost strămutată Curții de Apel Comrat pentru judecare în ordine de apel, la apelul declarat de Elena Djulai, Iosif Zambilovici și Lidia Zambilovici împotriva hotărârii din 25 aprilie 2019 a Judecătoriei Orhei, sediul Central.

Prin decizia din 20 februarie 2020 a Curții de Apel Comrat, s-a respins apelul declarat de Elena Djulai, Iosif Zambilovici și Lidia Zambilovici și s-a menținut hotărârea din 25 aprilie 2019 a Judecătoriei Orhei, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că hotărârea judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 04 octombrie 2012 și încheierea judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 19 iunie 2014, în baza cărora reclamanții solicită repararea prejudiciului material, au fost menținute prin deciziile instanțelor ierarhic inferioare, care sînt definitive și au devenit irevocabile. Astfel, legalitatea actelor judecătorești la care se referă apelanții au fost verificate prin prisma art. 16 și art. 123 Cod de procedură civilă.

Instanța de apel și-a motivat în drept decizia, inter alia, pe prevederile art. 19 alin. (3) din Legea privind statutul judecătorului, conform căruia judecătorul nu poate fi tras la răspundere pentru opinia sa exprimată în înfăptuirea justiției și pentru hotărârea pronunțată dacă nu va fi stabilită, prin sentință definitivă, vinovăția sa.

La 09 iunie 2020, Elena Djulai, Iosif Zambilovici și Lidia Zambilovici au declarat recurs, prin care au solicitat casarea deciziei instanței de apel cu trimiterea cauzei la rejudecare în Curtea de Apel Comrat, în alt complet de judecată.

În susținerea cererii de recurs, au invocat neechitatea procesului judiciar în fața instanței de apel, deoarece instanța de apel a examinat cauza în absența participantului la proces Republica Moldova, căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată, fixată pentru data de 20 februarie 2020, fapt ce servește temei de casare a deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 20 februarie 2020, în baza art. 432 alin. (1), alin. (3) lit. b) din Codul de procedură civilă al Republicii Moldova. În drept, invocă prevederile art. 432 al. (1) și (3) lit. b) Cod procedură civilă, precum și art. 379 al. (1) din aceeași lege.

Prin urmare, consideră recurenții, examinarea cauzei în ordine de apel a avut loc în mod arbitrar, incomplet, evaziv, deoarece soluția instanței de apel nu întrunește condițiile unui proces echitabil în sensul art. 6 CEDO, avînd în vedere că această a fost adoptată în lipsa intimatului statul Republica Moldova, fără citarea legală a acestuia, care ar fi putut să recunoască acțiunea.

Au solicitat recurenții admiterea cererii de recurs, casarea integrală a deciziei Curții de Apel Comrat din 20 februarie 2020, cu trimiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

Examinând admisibilitatea recursului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 17 iunie 2020, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimaților copia cererii de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, examinând temeiurile invocate în cererea de recurs, declarată de către Elena Djulai, Iosif Zambilovici și Lidia Zambilovici, în raport cu materialele cauzei civile, consideră că acesta este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 431 alin. (2) din Codul de procedură civilă, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Comrat a pronunțat decizia contestată la 20 februarie 2020, care a fost expediată în adresa participanților la proces la data de 30 aprilie 2020 (f.d.190, vol. IV), însă, din declarațiile recurenților, aceștia au primit decizia integrală a instanței de apel pe 29 mai 2020.

Astfel, calea de atac în ordine de recurs a fost demarată la data de 09 iunie 2020 de către recurenți în interiorul termenului legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Elena Djulai, Iosif Zambilovici și Lidia Zambilovici, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că argumentele invocate de recurenți în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sînt strict delimitate de art. 432, reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurenților este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelor încălcări esențiale sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

La caz, criticile invocate de recurenți nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care aceștia invocă necitarea statului Republica Moldova în ședința instanței de apel, însă, în speță, statul Republica Moldova este reprezentat de către Ministerul Justiției, care a fost citat legal (f.d. 151 vol. IV).

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurenților cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, avînd în vedere faptul că rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurenților, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul lor cu soluția dată de instanța de apel, iar criticile invocate în recurs nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de către Elena Djulai, Iosif Zambilovici și Lidia Zambilovici.

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmerts împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

În asemenea circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil și consideră că recursul declarat de către Elena Djulai, Iosif Zambilovici și Lidia Zambilovici, nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În temeiul art. 270, art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440 Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Elena Djulai, Iosif Zambilovici și Lidia Zambilovici.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Victor Burduh

Nicolae Craiu